

POSTANOWIENIE

Dnia 25 października 2017 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Kazimierz Zawada

w sprawie z powództwa "A." spółka z ograniczoną odpowiedzialnością spółki komandytowej w Ł.
przeciwko Samodzielnemu Publicznemu Centralnemu Szpitalowi Klinicznemu w W.
o zapłatę,
na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 25 października 2017 r.,
na skutek skargi kasacyjnej strony pozwanej
od wyroku Sądu Apelacyjnego w (...)
z dnia 29 grudnia 2016 r., sygn. akt VI ACa (...),

- 1) odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania,**
- 2) zasądza od strony pozwanej na rzecz strony powodowej kwotę 4050 (cztery tysiące pięćdziesiąt) zł tytułem zwrotu kosztów postępowania kasacyjnego.**

UZASADNIENIE

Sąd Najwyższy przyjmuje skargę kasacyjną do rozpoznania, jeżeli w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne, istnieje potrzeba wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w

orzecznictwie sądów, zachodzi nieważność postępowania lub skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona (art. 398⁹ § 1 k.p.c.). Tak ujęta instytucja tzw. przedsądu jest zgodna z normami konstytucyjnymi, a także ze sformułowanymi przez Radę Europy zaleceniami wprowadzenia środków eliminujących dostęp do sądu najwyższego szczebla.

Strona pozwana zarzuciła zaskarżonemu wyrokowi Sądu Apelacyjnego w (...) z dnia 29 grudnia 2016 r. naruszenie art. 54 ust. 5 ustawy z dnia 15 kwietnia 2011 r. o działalności leczniczej (jedn. tekst.: Dz.U. z 2016 r., poz. 1638 ze zm. - dalej „u.d.l.”), art. 65 § 1 i 2, art. 58 § 1 i 2, art. 95 § 1 i 2, art. 96, 101, 353¹, art. 356 § 1 i 2 i art. 921¹ k.c., art. 4 ust. 1 i 2 oraz art. 26 pkt 2 ustawy z dnia 29 września 1994 r. o rachunkowości (jedn. tekst: Dz.U. z 2016 r., poz. 1047 ze zm.) oraz art. 98 § 1, art. 102, 227, 232, 328 § 2 i art. 382 k.p.c. – w różnych konfiguracjach.

Wniosek o przyjęcie do rozpoznania wniesionej skargi kasacyjnej strona pozwana uzasadniła:

1) występowaniem w sprawie istotnych zagadnień prawnych dotyczących zmiany wierzyciela, regulacji art. 54 ust. 5 u.d.l., wykładni umów faktoringu powierniczego i ustalenia granic swobody w kształtowaniu stosunku pełnomocnictwa,

2) potrzebą wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości, tj. art. 54 ust. 4 u.d.l. w zakresie odnoszącym się do skutków wynikającej z niego reglamentacji zmiany wierzyciela i art. 921¹ k.c. w zakresie możliwych form rozliczeń w kontekście art. 54 ust. 5 u.d.l.

Tak ujęty wniosek nie zasługiwał na uwzględnienie.

Istotnym zagadnieniem prawnym w rozumieniu art. 398⁹ § 1 pkt 1 k.p.c. jest zagadnienie objęte podstawami kasacyjnymi, doniosłe z punktu widzenia rozstrzygnięcia sprawy i nierozwiązane dotąd w orzecznictwie, którego wyjaśnienie może się przyczynić do rozwoju prawa. Powołanie się przez skarżącego na takie zagadnienie wymaga jego sformułowania oraz uzasadnienia występowania w sprawie (por. postanowienia Sądu Najwyższego z dnia 28 listopada 2003 r., II CK 324/03, z dnia 7 czerwca 2005 r., V CSK 3/05, z dnia 13 lipca 2007 r., III CSK 180/07, z dnia 22 listopada 2007 r., I CSK 326/07, z dnia 26 września 2005 r., II PK 98/05).

Przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania ze względu na przesłankę określoną w art. 398⁹ § 1 pkt 2 k.p.c. (potrzeba wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów) jest uzależnione od wykazania, że treść określonych przepisów prawa nie została należycie wyjaśniona w dotychczasowym orzecznictwie lub że uzasadniona jest zmiana dotychczasowej wykładni tych przepisów. Gdy w ramach stosowania wskazanych we wniosku przepisów powstały w orzecznictwie już określone rozbieżności, skarżący powinien je przedstawić, jak też uzasadnić, że dokonanie postulowanej wykładni jest niezbędne do rozstrzygnięcia sprawy (por. postanowienia Sądu Najwyższego: z dnia 28 marca 2007 r., II CSK 84/07, z dnia 11 stycznia 2008 r., I UK 283/07, z dnia 13 czerwca 2008 r., III CSK 104/08, z dnia 12 grudnia 2008 r., II PK 220/08, z dnia 8 lipca 2009 r., I CSK 11/09).

Przytoczone zaś przez stronę pozwaną argumenty w celu wykazania powołanych przesłanek przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania są oderwane od podstawy faktycznej i prawnej zaskarżonego wyroku, zasądzającego na rzecz powoda niezapłaconą cenę sprzedanych towarów i pozostają w istocie bez znaczenia dla rozstrzygnięcia sprawy (zob. uzasadnienie postanowienia Sądu Najwyższego z dnia 4 października 2017 r., I CSK 175/17, w analogicznej sprawie).

Z tych względów Sąd Najwyższy na podstawie art. 398⁹ § 2 k.p.c. odmówił przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania, a o kosztach postępowania kasacyjnego rozstrzygnął zgodnie z art. 98 w związku z art. 108 § 1 i art. 398²¹ k.p.c. oraz § 2 pkt 6 i § 10 ust. 4 pkt 2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych (Dz.U. 2015 r. 1804 ze zm.).